

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີ ໑໒໑ ສົບແບດ

ການເປີດເຜີຍຄວາມໝັ້ນສະອົດສະອົດທັງສີ່:

ຄວາມຂະໜານທາງປະຫວັດສາດຂອງການກະບົດໃນລາວດິເກຍນອັດເວັນຕົກສົມ

Jeff Pippenger

2024-02-11

ປະຫວັດຂອງລາວອາໄມໄຮຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສະແດງເຖິງເວລາທີ່ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຖືກດຳເນີນລົງໂທດແກ່ອາດເວັນຕົກແຫ່ງລັດດິເກຍ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ຊື່ອກວ່າ
ກຳນົດເວລາຂອງພຣະເຈົ້າໃນການດຳເນີນການລົງໂທດຂອງພຣະອົງນັ້ນ
ໃນຍຸກສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຖືກປະທັບຕາ
ກໍເປັນເວລາດຽວກັນກັບເມື່ອພຣະເຈົ້າຳນຳຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງມາເໝືອນລາວອາໄມໄຮ. ນາງກ່າວວ່າ,
“ເຖິງແມ່ນວ່າ” ຊົນລາວອາໄມໄຮ “ເປັນທີ່ປາກົດເດັ່ນໃນຄວາມໄຫວຮູບເຄົາລົບ ແລະ
ຄວາມເສື່ອມຊາມຂອງມັນ, ແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ທັນເຕັມຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ...
ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງພຣະກະລຸນາຊົງເຕັມພຣະທັຍທິຈະອົດທົນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາຈົນເຖິງຊົ່ວອາຍຸທັງສີ່.
ແລ້ວ ຖ້າບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງໃດໆໃນທາງທິດສະດີ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກໍຈະຕົກລົງເໝືອນພວກເຂົາ.
ດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງອັນບໍ່ຜິດພາດ ພຣະອົງຜູ້ອະນັດຕະການຍັງຄົງຊົງຈົດບັນຊີກັບບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ.
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຖືກຍືນໃຫ້ພ້ອມກັບຄຳເຊີນໃຫ້ກັບໃຈ ບັນຊີນີ້ຈະຍັງຄົງເປີດຢູ່;
ແຕ່ເມື່ອຕົວເລກໄປເຖິງຈຳນວນອັນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ແລ້ວ
ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງກໍເລີ່ມຕົ້ນ. ບັນຊີຖືກປິດລົງ.
ຄວາມອົດທົນອັນສະຫວັນຂອງພຣະອົງກໍສິ້ນສຸດ.”

ນາງ ໄວທ໌ ໄດ້ເອົາມາຍົງຍ່າງຊັດເຈນວ່າ
ພະລາຊະກິດແຫ່ງພຣະພໍ່ເຮດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ລັດທິແອັດເວັນຕົກແຫ່ງລາໂອດິເກຍ
ໃນລະຫວ່າງພາບປະກອບຂອງເອເຊກຽນກ່ຽວກັບການປະທັບຕາແກ່ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນເມື່ອຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາເຕັມ,
ແລະຈອກນັ້ນໄປເຖິງຄວາມບໍ່ລົບຼົງໃນຊົ່ວຄົນຮຸ່ນທັງສີ່.
ຂໍ້ມູນທັງໝົດນີ້ຖືກນຳສະເໜີໃນບໍລິບົດຂອງນິມິດທິເລີ່ມຂຶ້ນໃນບົດທິເບດ
ຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມໝັ້ນສະອົດສະອົດຮຸ່ນສີປະການທິທະວິຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ.

ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ບັດນີ້ຈົ່ງຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງທາງທິດເໜືອ.”
ດັ່ງນັ້ນຂ້ານອ້ອມຈົ່ງຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງທາງທິດເໜືອ, ແລະເບິ່ງເຖິງ, ທາງທິດເໜືອຕັ້ງປະຕູແທນບູຊາ
ມີຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງນຶ່ງທີ່ທາງເຂົ້າ. ພຣະອົງຍັງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມອີກວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ເຈົ້າເຫັນບ່ອນເຂົ້າທັງຫລາຍກະທຳຫຍັງ?
ຄືບັນດາການອັນໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງທົ່ວໆອາດອາດເອາດກະທຳຢູ່ນັ້ນ,
ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຫ່າງໄກອອກໄປຈາກສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາບໍ? ແຕ່ຈົ່ງຫັນໄປອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນການອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ.” ແລ້ວພຣະອົງນຳຂ້ານອ້ອມໄປທີ່ປະຕູຂອງເດີນ;
ແລະເມື່ອຂ້ານອ້ອມເບິ່ງ, ເບິ່ງເຖິງ, ມີຮູບໜຶ່ງຢູ່ໃນກຳແພງ. ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ,
“ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ບັດນີ້ຈົ່ງຊຸດກຳແພງ.” ເມື່ອຂ້ານອ້ອມຊຸດກຳແພງແລ້ວ, ເບິ່ງເຖິງ, ມີປະຕູບານໜຶ່ງ.
ແລະພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າໄປ
ແລະເບິ່ງບັນດາການອັນຊົ່ວຮ້າຍໜ້າກຽດຊັງທີ່ເຂົາກະທຳຢູ່ນັ້ນ.” ດັ່ງນັ້ນຂ້ານອ້ອມຈົ່ງເຂົ້າໄປ ແລະເຫັນ;
ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີຮູບສັດເລືອຄານທຸກຢ່າງ, ແລະສັດອັນໜ້າກຽດຊັງ,
ແລະຮູບເຄົາລົບທັງປວງຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ, ຖືກວາດໄວ້ຕາມຝາຮອບດ້ານ.

ແລະມີຊາຍເຖົ້າຈັດສົບຄົນໃນບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຂອງວົງວານອິສຣາເອນຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະຢາອາຊານຢາ ບຸດຂອງຊາຟານ ຢືນຢູ່ກາງພວກເຂົາ, ໂດຍທຸກຄົນຖືກະຖາງກໍາຍານຂອງຕົນຢູ່ໃນມື; ແລະກຸ່ມຄວັນກໍາຍານອັນໜາແໜ້ນກໍລອຍຂຶ້ນ. ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, "ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນບໍ່ວ່າບັນດາຜູ້ອາວຸໂສຂອງວົງວານອິສຣາເອນກະທຳຫຍັງໃນຄວາມມຸດ, ຄືເດີນລະຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບຂອງຕົນ? ເພາະເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ, 'ພຣະຢາເວບໍ່ເຫັນພວກເຮົາ; ພຣະຢາເວໄດ້ລະຖົມແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ.'" ພຣະອົງຍັງຕັດແກ່ຂ້ານອ້ອມອີກວ່າ, "ຈົ່ງຫັນໄປອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນການອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຊຶ່ງເຂົາກະທຳ." ແລ້ວພຣະອົງນຳຂ້ານອ້ອມໄປທົບຕູຂອງປະຕູຮອນຂອງພຣະຢາເວ ຊຶ່ງຫັນໄປທາງທິດເໜືອ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ມີພວກແມ່ຍິງນັ່ງຮ້ອງໃຫ້ຫາທາມມຸດ.

ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວຫລື? ຈົ່ງຫັນກັບໄປອີກ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງນຳສະອັດສະອຽນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເຫຼົ່ານີ້." ແລະພຣະອົງພາຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເດີນຊົນໃນແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ທົບຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ລະຫວ່າງລະບຽງໜ້າກັບແທ່ນບູຊາ, ມີຊາຍປະມານຊາວຫ້າຄົນ, ຫັນຫຼັງໃສ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ ແລະຫັນໜ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ; ແລະພວກເຂົາກໍນະມັດສະການດວງອາທິດທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວຫລື? ສຳລັບວົງວານຢູດາ ການທີ່ພວກເຂົາປະພຶດສິ່ງນຳສະອັດສະອຽນທີ່ພວກເຂົາກະທຳຢູ່ນີ້ ເປັນເລື່ອງເບົາງຫລື? ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ ແລະໄດ້ຫວນກັບມາຍົວະໃຫ້ເຮົາກົວໂກດອີກ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ພວກເຂົາເອົາກົງໄມ້ໄປແຕະດັງຂອງຕົນ. ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາກໍຈະຈັດການດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ; ຕາຂອງເຮົາຈະບໍ່ປານີ ແລະເຮົາຈະບໍ່ເມດຕາ; ແລະເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະຮ້ອງໃນຫຼູຂອງເຮົາດ້ວຍສຽງດັງກອ້ ເຮົາກໍຈະບໍ່ຟັງພວກເຂົາ." ເອເຊກຽນ 8:5-18.

ຫຼັງຈາກທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນການອັນໜ້າຊັງຊັງອັນທຳອິດ ຄືການຕັ້ງຮູບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງໄວ້ທິທາງເຂົ້າປະຕູຂອງແທ່ນບູຊາ ທ່ານກໍຖືກແຈ້ງວ່າ ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນການອັນໜ້າຊັງຊັງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຮູບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງນັ້ນອີກ. ການອັນໜ້າຊັງຊັງປະການທີສອງໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍຫ້ອງລັບ ບ່ອນທີ່ພວກຜູ້ນຳ ຊຶ່ງຖືກສະແດງແທນໂດຍພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ກຳລັງຖວາຍຄຳອະທິຖານ ຊຶ່ງຖືກສະແດງແທນໂດຍເຄື່ອງຫອມ ແລະປະກາດວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖົມປະຖົມແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ແລະພຣະອົງບໍ່ຊົງເຫັນພວກເຂົາ. ແຕ່ເອເຊກຽນກໍຖືກແຈ້ງອີກວ່າ ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນການອັນໜ້າຊັງຊັງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເຫຼົ່ານີ້ອີກ.

ຄວາມນຳສະອັດສະອົມປະການທີສາມ ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍ "ພວກແມ່ຍິງຮ້ອງໃຫ້ໃຫ້ແກ່ Tammuz," ແຕ່ຍັງມີຄວາມນຳສະອັດສະອົມທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ, ເພາະວ່າຄວາມນຳສະອັດສະອົມປະການທີສີ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄະນະຜູ້ນຳຊາຍຊາວຫ້າຄົນ ກຳລັງນະມັດສະການດວງອາທິດ ໂດຍຫັນຫຼັງໃສ່ພຣະວິຫານ.

ໃນຄວາມນຳຊັງອັນທີສີ່ ມີການປະກາດວ່າ "ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່," "ໄດ້ຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ ແລະໄດ້ຫວນກັບມາເພື່ອຍົວະເຮົາໃຫ້ກົດພຣະພໍໃຈ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເອົາກົງໄມ້ຈັດດັງຂອງຕົນ." "ວັນແຫ່ງການຍົວະໃຫ້ກົດພຣະພໍໃຈ" ຄືວັນທີ່ພັນທະກົດແຫ່ງພຣະພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໄດ້ກົດຂຶ້ນກັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຢຊອຍ ແລະ ຄາເລັບ ກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ການປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ ເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າ ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າໄດ້ເຕັມບໍລິບູນສຳລັບເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ. ໂຢຊອຍ ແລະ ຄາເລັບ ເປັນຕົວແທນຂອງຄະນະນັ້ນອ້ອມ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຄົນຊື່ສັດຈຳນວນໜ້ອຍ ທີ່ກຳລັງຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງຄຳຄວນເນື່ອງດ້ວຍຄວາມນຳຊັງທັງຫລາຍໃນຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ.

ແລ້ວ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ຊົມໜ້າລົງຕໍ່ໜ້າຊຸມຊົນທັງໝົດແຫ່ງທົບະຊຸມຂອງຊົນອີສຣາເອນ. ແລະ ໃຢຊວຍ ບຸດຂອງນູນ ກັບ ຄາເລັບ ບຸດຂອງເຢຟຸນເນ, ຜູ້ຊົງເປັນພວກທີ່ໄດ້ໄປສອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ, ໄດ້ຈັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ບໍລິສັດທັງໝົດຂອງຊົນອີສຣາເອນວ່າ, "ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປເພື່ອສອດແນມນັ້ນ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ດີຫຼືອຸກາດ. ຖ້າພຣະເຢໂຫວາພໍພຣະໃຫຍ່ໃນພວກເຮົາ ພຣະອົງກໍຈະນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ປະທານແກ່ພວກເຮົາ; ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳມັນ ແລະ ນ້ຳເສັ້ງໄຫຼມາ. ແຕ່ຢ່າກະບົດຕໍ່ພຣະເຢໂຫວາເລີຍ ແລະ ຢ່າຢ້ານປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ; ເພາະພວກເຂົາເປັນອາຫານສຳລັບພວກເຮົາ: ການຄຸ້ມກັນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ ແລະ ພຣະເຢໂຫວາສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ: ຢ່າຢ້ານພວກເຂົາເລີຍ." ແຕ່ຊຸມຊົນທັງໝົດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາຫີນຂວ້າງໃສ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະສົຣີຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ບາກົດຢູ່ໃນພື້ນແຫ່ງການຊຸມນຸມ ຕໍ່ໜ້າຊົນອີສຣາເອນທັງໝົດ. ແລະ ພຣະເຢໂຫວາຕັດກັບໂມເຊວ່າ, "ຊົນຊາດນີ້ຈະຍົວໂທດເຮົາໄປດົນເທົ່າໃດ? ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອເຮົາໄປອີກດົນເທົ່າໃດ, ທັງໝົດໝາຍສຳຄັນທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ສະແດງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ? ເຮົາຈະລົງໂທດພວກເຂົາດ້ວຍໂລກລະບາດ ແລະ ຕັດພວກເຂົາອອກຈາກມໍລະດົກ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ມີກຳລັງຫຼາຍກວ່າພວກເຂົາ." ຈົດເລກ 14:5-12.

"ການຍຸເຢ" ທີ່ພວກກະບົດໄດ້ກັກໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະທຳກັນດາຣະວິຖີ, ແລະໃນເອເຊກຽນດ້ວຍ, ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງການປະຕິເສດຂອງຜູ້ກະບົດທີ່ຈະຍອມຮັບ "ໝາຍສຳຄັນ" ທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກ. "ໝາຍສຳຄັນ" ທີ່ຖືກປະຕິເສດໃນສະໄໝຂອງໂມເຊ, ແມ່ນ "ໝາຍສຳຄັນ" ທີ່ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການສະແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerites. ອີສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຍຸເຢພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິເສດ "ໝາຍສຳຄັນ" ແຫ່ງການສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນປະຫວັດພື້ນຖານຂອງພວກເຂົາ. ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜັງແສນສີໝືນສີພັນ, ອີສຣາເອນສະໄໝໃໝ່ກໍປະຕິເສດເຊັ່ນດຽວກັນ (ຫັນຫຼັງໃຫ້) ຕໍ່ປະຫວັດພື້ນຖານອັນແທ້ນັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ," ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດ "ຮັບຮູ້" ການຊຳຄັນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງຖືກຊຳອັກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຍອມໃຫ້ພວກກະບົດໄດ້ເຫັນການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຳອັກຄັ້ງ, ເພາະວ່າການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຳອັກຄັ້ງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຜົນປາຍລະດູເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈະໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ລອດ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນຈຳນວນຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ.

ການລະບຸວ່າສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງສີ່ປະການໃນ ເອເຊກຽນ ບົດ 8 ເປັນສັນຍາລັກຂອງສິ່ງທີ່ຄົນແຫ່ງ Laodicean Adventism ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກແກະຜະນຶກໂດຍສິ່ງໄຕແຫ້ງເຜົາຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ລຸ້ນທຳອິດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນການກະບົດຂອງປີ 1863, ແລະອີກຊາວຫ້າປີຕໍ່ມາໃນປີ 1888, ການກະບົດທີ່ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຸ້ນທີ່ສອງພ້ອມດ້ວຍສັນຍາລັກແຫ່ງຫ້ອງລັບກໄດ້ມາເຖິງ. ອີກສາມສິບເອັດປີຕໍ່ມາ, ໃນປີ 1919, ການຕີພິມໜັງສືຂອງ W. W. Prescott ທີ່ມີຊື່ວ່າ, The Doctrine of Christ, ໄດ້ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຸ້ນທີສາມ, ຊຶ່ງ ເອເຊກຽນ ໄດ້ເປັນຕົວແທນໄວ້ໂດຍແມ່ຍິງທັງຫຼາຍຮ້ອງໃຫ້ຫາ Tammuz. ອີກສາມສິບແປດປີຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນປີ 1957, ດ້ວຍການຕີພິມໜັງສື, Questions on Doctrine, ລຸ້ນທີສີ່ໄດ້ມາເຖິງ ຊຶ່ງບົ່ງຊີເຖິງເວລາທີ່ພວກກະບົດຈະຫັນຕົນຕໍ່ຕ້ານຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທິດຕາເວັນອອກ, ແລະນະມັດສະການດວງອາທິດ.

ພວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາການກະບົດຮຸ່ນທຳອິດຂອງອາດເວັນຕົກສົມແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ Minneapolis ໃນປີ 1888. ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຈື່ໄວ້ວ່າ ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງສີ່ປະການຂອງ Ezekiel ເກີດຂຶ້ນໃນເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດ; ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດການກະບົດທີ່ດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບ,

ແຕ່ມັນກໍຍັງເວົ້າເຖິງການກະບົດທົດກົດຂຶ້ນພາຍໃນນະຄອນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອາດເວັນຕົວສົມແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໃນວັນສຸດທ້າຍ.

“ເປັນໜຶ່ງໃນໝາຍສຳຄັນຂອງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດວ່າ,
‘ຈະມີສາດສະດາທຽມຈຳນວນຫຼາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຫຼອກລວງຄົນຈຳນວນຫຼາຍ.’
ສາດສະດາທຽມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈິງ ໂດຍຫຼອກລວງປະຊາຊົນ
ແລະນຳພາຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກຳນິດານ. ພວກນັກມາຍາກົນ ແລະພວກໝໍຜີ
ໂດຍອ້າງວ່າຕົນມີວິດີອຳນາດອັດສະຈັນ,
ໄດ້ຊັກນຳປະຊາຊົນໃຫ້ຕາມພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທຶນສະຖັດຕຽຍິບບຸລູເຂົາ.
ແຕ່ຄຳພະຍາກອນນັກໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍດ້ວຍ.
ໝາຍນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໄວ້ເປັນໝາຍແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ. ແມ່ນແຕ່ໃນຂະນະນີ້ພຣະຄຣິດທຽມ
ແລະສາດສະດາທຽມກຳລັງສະແດງໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນເພື່ອລ້ວງສາວົກຂອງພຣະອົງ.
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງວ່າ, ‘ເບິ່ງເຖີດ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກຳນິດານ’ ຫຼື
ບໍ່ໄດ້ມີຫຼາຍພັນຄົນອອກໄປສູ່ຖິ່ນທຸລະກຳນິດານ ໂດຍຫວັງວ່າຈະພົບພຣະຄຣິດ ຫຼື
ແລະໃນທຳມະກາງການຊຸມນຸມນັບພັນແຫ່ງ ທີ່ມະນຸດອ້າງວ່າກຳລັງມີການສື່ສານກັບວິນຍານຂອງຜູ້ຕາຍ
ບັດນີ້ບໍ່ໄດ້ຍິນຄຳຮ້ອງວ່າ, ‘ເບິ່ງເຖີດ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຫ້ອງລັບ’ ຫຼື
ນີ້ແຫຼະຄຳອ້າງທົດທົດຕົວວິນຍານຍົກຂຶ້ນ. ແຕ່ພຣະຄຣິດກ່າວວ່າແນວໃດ? ‘ຢ່າເຊື່ອເລີຍ.
ເພາະວ່າຜ້າແມ່ບອກຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະສ່ອງແສງໄປຈົນເຖິງທິດຕາເວັນຕົກສັນໃດ;
ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນສັນນິ.” The Desire of Ages, 631.

ຫ້ອງລັບຕ່າງໆເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມ, ແລະສົ່ງໜ້າກຽດຊັງປະການທຶນສະຖັດຕຽຍິບໃນ Ezekiel ບົດທີ 8
ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນພາຍໃນພຣະວິຫານ, ບ່ອນທີ່ຮູບພາບແຫ່ງໂລກໄດ້ຖືກແຂວນໄວ້ຢ່າງລັບໆຕາມຜາ.

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຂົ້າໄປແລະໄດ້ເຫັນ; ແລະເບິ່ງເຖີງ, ມີຮູບສັດເລືອຄານທຸກຢ່າງ,
ແລະສັດຮ້າຍອັນເປັນຫຼີ້ງຊັງ, ແລະຮູບເຄົາລົບທັງປວງຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ,
ຖືກວາດໄວ້ເທິງຜາຮອບດ້ານ.
ແລະມີຊາຍເຈັດສິບຄົນໃນບັນດາພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນຢືນຢູ່ຕາມຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະໃນທຳມະກາງພວກເຂົາມີຍາອາຊານຍົກ ບຸດຂອງຊາຟານ ຍືນຢູ່; ທຸກຄົນຖືກະຖາງກຳຍານຂອງຕົນໃນມື,
ແລະຄວັນໜາແໜ້ນຂອງເຄື່ອງຫອມກຳຍານໄດ້ລ້ອຍຂຶ້ນ. ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼືບໍ່ວ່າ ພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງວົງວານອິສະຣາເອນເຮັດອັນໃດໃນຄວາມມຸຕິ,
ທຸກຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບຂອງຕົນ? ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ພຣະຢາເວບໍ່ຊົງເຫັນພວກເຮົາ;
ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງລະຖິ້ມແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ເອເຊກຽນ 8:10–12.

ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນ “ຮູບເຄົາລົບຂອງວົງວານອິສະຣາເອນ ທີ່ຖືກວາດໄວ້ເທິງຜາ” ຂອງພຣະວິຫານ,
ແຕ່ທ່ານກໍໄດ້ຮັບຄຳບອກຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ການກະບົດນີ້ກຳລັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ “ຫ້ອງແຫ່ງພາບຈົນຕະນາ”
ຂອງພວກຜູ້ຖືແກ່ແຕ່ລະຄົນດ້ວຍ. ການກະບົດພາຍໃນພຣະວິຫານຕາມຕົວອັກສອນ
ຊື່ບອກເຖິງການກະບົດພາຍໃນພຣະວິຫານຂອງມະນຸດ.

“ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກບັນດາຜູ້ຊີ້ແຈ້ງຂາຍຂອງໂລກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດພັນທະກົດຂອງ
ພຣະອົງໃນການຊຳລະຈົດໃຈໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນແຫ່ງບາບ,—ຈາກຄວາມປາຖະໜາຜ່າຍໂລກ,
ຈາກຕົນຫາແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຈາກນິເສຊົວຮ້າຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈົດວິນຍານເສຍອາວຸກ. ມາລາກີ 3:1–3
ຖືກອ້າງອີງ.” The Desire of Ages, 161.

ສົ່ງທິດເປັນທີ່ນຳຊັງອັນທຶນສະຖັດຕຽຍິບ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປາກົດອອກຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ທັງພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະໃນຈິດໃຈຂອງພວກຜູ້ຖືຜູ້ທຶນສະຖັດຕຽຍິບຈະເປັນຜູ້ພິກັດຮັກສາຄຣິສຕະຈັກ.
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຖືກສະແດງອອກຢູ່ນັ້ນ ຄືຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຫ່ງລັດທິວິນຍານນິຍົມ. ໃນສະໄໝຂອງໂນອາ

ເມື່ອທຸກຄວາມຄຶດນຶກໃນໃຈຂອງມະນຸດເປັນຄວາມຊົ່ວຢູ່ເປັນນິດ
ພວກຄົນກ່ອນນຳຖ້ວມໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມອະທຳຂອງພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ມຸ່ງບໍລິບູນ.

ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນມີຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະວ່າ
ຄວາມຄຶດທຸກຢ່າງໃນໃຈຂອງເຂົາ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫຼອດ. ປະຖົມມະການ 6:5.

ຄົນຮຸ່ນທີສອງຊື່ໃຫ້ເຫັນເວລາທີ່ລັດທິຈິດວິນຍານໄດ້ເຂົ້າມາທັງໃນບັນດາຜູ້ນຳແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ
ແລະຍັງເຂົ້າມາໃນໂຄງສ້າງສ່ວນລວມຂອງອັດເວນຕິດລາວດິເຊຍ. ສົງທິ
"ພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນ" ໄດ້ກະທຳ "ໃນຄວາມມັດ," "ໃນ" "ຫ້ອງແຫ່ງ" "ຮູບພາບ"
ຂອງພວກເຂົາ, ຊື່ອກວ່າ "ຈົນຕະນາການແຫ່ງຄວາມຄຶດທຸກປະການ" ຂອງຈິດໃຈພວກເຂົາ
"ມີແຕ່ຄວາມຊົ່ວເທົ່ານັ້ນ." ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມເປັນຕົວແທນຂອງອະວະສານຂອງໂລກ,
ແລະຄຳພະຍານເລື່ອງນຳຖ້ວມໃນສະໄໝຂອງໂນອາກເປັນຕົວແທນຂອງອະວະສານຂອງໂລກເຊັ່ນດຽວກັນ.
ໃນວັນສຸດທ້າຍ ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງ ຈະຖືກລັດທິຈິດວິນຍານຄອບງຳ,
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍສົງຄ໌ກຽດຊັງປະການທີສອງໃນເອເຊກຽນບົດທີ໔ເປດ.

ສົງທິຫັນກຽດຊັງປະການທີສອງໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດທຶມາເຖິງໃນປີ 1888,
ແລະກາຍເປັນສັນຍະລັກຂອງຊົ່ວຄົນຮຸ່ນທີສອງ; ແຕ່ຍັງກວ່ານັ້ນ, ປີ 1888, ແລະທຸກສົງທິມັນເປັນຕົວແທນ
ຫຼືຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍມັນ, ໄດ້ຖືກທຳໃຫ້ເກີດຊ້ຳອີກໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຈິງແຈ້ງວ່າ ໃນປີ 1888 ທຸດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອຳນາດໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາ,
ແລະເພາະສະນັ້ນ ປະຫວັດສາດນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເວລາເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ທັງຫຼາຍໃນນະຄອນນິວຢອກຈະ
ຖືກຖິ້ມລົງດ້ວຍການແຕະຕ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະນິມິດ ບົດທີ 18, ຂໍ້ 1 ຫາ 3 ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.

"ຄວາມບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສະລະທັງຄວາມຄຶດເຫັນທີ່ໄດ້ຍຶດຖືໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມຈິງນີ້
ແມ່ນຮາກຖານຂອງການຕໍ່ຕ້ານສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນທີ່ Minneapolis
ຕໍ່ຂ່າວສານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານພົນອັງ Waggoner ແລະ Jones.
ໂດຍການບຸກເລົ່າການຕໍ່ຕ້ານນັ້ນ
ຊາຕານໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການກັບຂ້າງຈາກປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ໃນລະດັບອັນໃຫຍ່ຫຼວງ
ພະລັງອຳນາດພິເສດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.
ສັດຕູໄດ້ຂັດຂ້າງພວກເຂົາຈາກການໄດ້ຮັບປະສົດທິຜົນນັ້ນ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນຂອງພວກເຂົາໄດ້
ໃນການນຳຄວາມຈິງໄປສູ່ໂລກ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກອັກຄະສາວົກໄດ້ປະກາດມັນພາຍຫຼັງວັນ Pentecost.
ແສງສະຫວ່າງທີ່ຈະສ້າງແຈ້ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດດ້ວຍລັດສະໝຸດຂອງມັນ ໄດ້ຖືກຕໍ່ຕ້ານ
ແລະໂດຍການກະທຳຂອງພົນອັງຂອງພວກເຮົາເອງ ມັນໄດ້ຖືກກັບໄວ້ຫ່າງຈາກໂລກໃນລະດັບອັນໃຫຍ່."
Selected Messages, book 1, 235.

ປະຫວັດສາດຂອງປີ 1888
ໄດ້ສະໜອງແບບຢ່າງຂອງການປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູທີ່ໄດ້ມາຮອດໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.
ປີ 1888 ເປັນສັນຍະລັກຂອງຄົນລຸ້ນທີສອງຂອງອັດເວນຕິດລາວດິເຊຍ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄ໌ກຽດຊັງປະການທີສອງໃນເອເຊກຽນ,
ແລະປະຫວັດສາດນັ້ນລະບຸເຖິງການກະບົດຫນຶ່ງທີ່ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍພວກຜູ້ຖືແຈ້ງສົບຄົນໃນເອເຊກຽນ.
ການກະບົດຂອງພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງວິນຍານນິຍົມ,
ແລະຂະໜານກັນກັບຖ້ວຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງທີ່ໄດ້ຕັ້ງແຕ່ມຸ່ງບໍລິບູນໃນສະໄໝຂອງໂນອາ.
ການປະຕິເສດຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປະຕິເສດໂດຍບັນດາຜູ້ນຳຕໍ່ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ,
ຊຶ່ງຈະຕ້ອງລະບຸການມາຮອດຂອງວິບັດປະການທີສາມຂອງອິດສະລາມ.

“ຝົນປາຍລະດູຈະຕົກລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ.” Review and Herald, April 21, 1891.

ຄວາມເປັນຜູ້ນຳທີ່ໃນປີ 1888 ໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານນັ້ນ
ເປັນພາບຕົວຢ່າງຂອງການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງອິສລາມໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມຸ່ງຫມາຍທີ່ຈະບັງເກດການສະແດງອຳນາດຢ່າງໜຶ່ງ ຊົງບັນດາຜູ້ນຳເຫຼົ່ານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນ
ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງເໝືອນພວກເຂົາ.
ການສະແດງອຳນາດແຫ່ງຝົນປາຍລະດູນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ.
ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແຕ່ມັນບັນລຸຈຸດສູງສຸດໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງສາມມື້ຄົງໃນ
Revelation 11, ເມື່ອ “ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ມາເຖິງ.

ຂ່າວສານຂອງປີ 1888 ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງລາໂອດີເກຍ,
ເປັນການເອີ້ນຄົງສຸດທ້າຍສຳລັບຊົນຊາດທີ່ເຄີຍຖືກຊົງເລືອກໄວ້ກ່ອນ
ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການຖືກຊົງຂ້າມຜ່ານໄປ.

“ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໂດຍ A. T. Jones ແລະ E. J. Waggoner
ຄືຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງຄຣິສຕະຈັກເລດີເຊຍ,
ແລະວິບັດຈົມແກ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະກາດວ່າຕົນເຊື່ອຄວາມຈິງ
ແຕ່ກັບບໍ່ສະຫວັດຊະນະທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.” The 1888 Materials, 1053.

ຂ່າວສານຂອງປີ 1888 ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງນະຄອນ
New York ຖືກໂຄ່ນລົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຄຳພະຍານອັນກົງຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ Laodicea
ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໃຫ້, ແລະຄຳພະຍານອັນກົງນັ້ນຄືຂ່າວສານເລື່ອງ Islam ຂອງໄພວິບັດຄົງທີ່ສາມ
ຊົງເມື່ອຖືກເປົ່າໃສ່ຊົນຊາດທີ່ຖືກຖອຍໄປແລ້ວ ຍ້ອນມີອຳນາດທີ່ຈະນຳພວກເຂົາໃຫ້ກັບຄືນມາມີຊີວິດ
ເປັນກອງທັບອັນເກຣັງກ້າ.

“ຈະຕ້ອງມີການເປັນພະຍານອັນກົງໄປກົງມາແກ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ ແລະສະຖາບັນຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອບຸກຜູ້ທີ່ກຳລັງຫຼັບໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ.”

“ເມື່ອພຣະວິຈານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກເຊື່ອ ແລະ ຖືກເຊື່ອຟັງ ການກ້າວໜ້າຢ່າງໜັ້ນຄົງຈະເກີດຂຶ້ນ.
ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຈຳເປັນອັນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ອາດຊົງໃຊ້ພວກເຮົາໄດ້
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຊົງປ່າວຊີວິດເຂົ້າໃນກະດູກແຫ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວວ່າ:
'ຖ້າບາດສະຈາກການເຄື່ອນໄຫວອັນເລີກຊົງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຫນືອໃຈ,
ຖ້າບາດສະຈາກອົດທິພົນອັນໃຫ້ຊີວິດຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນ,
ຄວາມຈິງກໍກາຍເປັນພຽງຕົວອັກສອນທີ່ຕາຍແລ້ວ.'” Review and Herald, November 18, 1902.

ປີ 1888 ເປັນໝາຍເຫດແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄົນຮຸ່ນທຣິອງຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິສ,
ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນມັນຍັງສະໜອງເສັ້ນແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບວາລະສຸດທ້າຍ. ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ເລືອກຮັບເອົາວ່າການໂຈມຕີຂອງອິດສະລາມຕໍ່ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນເປັນຄວາມສຳເລັດຜົນຂອງຄຳພະຍາກອນ ກັບໄປສູ່ທາງເດີມອັນເກົ່າ.
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຫວນກັບໄປຫາອັນມະນີອັນລຳຄ່າຂອງ William Miller
ແລະຮັບການສຶກສາໃນຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ລວມເຖິງຄວາມສຳເລັດຜົນຂອງວິບັດທີ່ໜຶ່ງແລະວິບັດທີ່ສອງ
ຊົງຕໍ່ມາໄດ້ສະຖາປະນາການມາເຖິງຂອງວິບັດທີ່ສາມໃນເວລານັ້ນ.
ເມື່ອຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຫວນກັບໄປສູ່ທາງເດີມອັນເກົ່າແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງ Habakkuk.

ການກະບົດໃນປີ 1863 ຕໍ່ຕ້ານແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກູກ, ຊຶ່ງເປັນເພັດພອຍຂອງ Miller ແລະເປັນຮາກຖານຂອງ Adventism ດ້ວຍນັ້ນ, ເປັນຕົວແບບລ່ວງໜ້າຂອງການກະບົດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001; ເພາະວ່າອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຜູ້ນຳຂອງ Laodicean Adventism ໄດ້ຮັບໂອກາດໃຫ້ທຳການທະນຸຖະໜອມເພັດພອຍຂອງ Miller, ຫຼືປະຕິເສດມັນ. ທັງສີ່ຊົວອາຍຸຂອງ Adventism ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນ Ezekiel ບົດ 8 ນັ້ນ, ກໍກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງ Laodicean Adventism ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ລະບຸການປະກົດຂອງ Adventism ແບບ Laodicean ໃນຮຸ່ນທີສອງ ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາດ້ວຍຄວາມຮັກໃຫ້ມີສາມາດໂອບກອດຄວາມເປັນຈິງອັນເປັນນິດ. ຄວາມຮັກໃຫ້ເຫຼົ່ານີ້ຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ບໍ່ລີ້ລຸດແລະບໍ່ລົບລຸນ ບາດສະຈາກທຸກສິ່ງອັນເປັນຂອງໂລກ. ແຕ່ມະນຸດໄດ້ສູນເສຍຄວາມເປັນນິດໄປຈາກການຄຳນຶງຂອງຕົນ. ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງເປັນອາລະຟາແລະໂອເມກາ, ຜູ້ຊົງເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ, ຜູ້ຊົງຖືກຮັກສາຊະຕາກຳຂອງທຸກດ້ວງວິນຍານໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ກັບຖືກລົມໄປ. ໂດຍສຳຄັນຕົນເອງວ່າມີອຳນາດຍິ່ງໃນຄວາມຮູ້ ມະນຸດໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງຕົກຕ່ຳລົງສູ່ລະດັບຕ່ຳທີ່ສຸດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ຈົດໃຈຂອງມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນຜ່າຍໂລກແລ້ວ. ແທນທີ່ຈະສຳແດງຮ່ອງຮອຍແຫ່ງພຣະລັກສະນະອັນສັກສິດ ມັນກັບສຳແດງຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມເປັນມະນຸດ. ໃນຫ້ອງຫັບຂອງມັນ ບາກົດມີພາບອັນເປັນຂອງໂລກ. ການປະພຶດອັນເສື່ອມຊາມທີ່ເຄີຍແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນສະໄໝຂອງໂນອາ ຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອາໄສໃນຍຸກນັ້ນພົ້ນໄປຈາກຄວາມຫວັງແຫ່ງຄວາມລອດ ບັດນີ້ກໍບາກົດເຫັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ.” Signs of the Times, December 18, 1901.